

2010. Püinkösd havának
23. napján

BÉKEHÍR

42. SZÁM

Angyalföldi Szent László Plébánia lapja

LELKÜNK VEZETŐJE

A Szentlélek az emberi lélek vezetője – Nélküle semmire sem képes.

Amikor egy lelket birtokba vesz a Szentlélek, hasonlóná válik a szőlőszemhez: kipréselve, édes must folyik ki belőle.

A Szentlélek nélküli lélek viszont kavicsához hasonlít:

nem lehet belőle semmit sem kifacsarni.

Akiket a Szentlélek vezet, azok helyesen gondolkodnak. Ezért van az, hogy sok tudatlan messze többet tud a tanult embereknél.

Egy kereszténynek, ha valóban a Szentlélek vezet, nem esik nehezére, hogy lemondjon az evilági javakról azért, hogy sietve a mennyei kincsek keresésére induljon. Képes különbséget tenni. A Szentlélektől vezetett

**emberek számára semminek látszik a világ,
a világ számára viszont Isten látszik semminek.**

Vianney Szent János

A tartalomból:

*Liturgikus naptár • Tanúságtétel • Elmélkedés • Mese • Vers •
Közös élményeink • Szentek élete • Programok*

LITURGIKUS NAPTÁR

2010. május

23. vas.: PÜNKÖSD Vas. (Boldog Apor Vilmos, Szent Dezső)

ApCsel 2,1-11; Zs 103; 1Kor 12,3b-7.12-13; Jn 20,19-23

24. hétfő: SZŰZ MÁRIA,

A KERESZTÉNYEK SEGÍTSÉGE
(Lerini Szent Vince)

1Pét 1,3-9; Zs 110; Mk 10,17-27

25. kedd (Tiszteletreméltó Szent Béda, Szent VII.Gergely, Pazzi Szent Mária Magdolna)

1Pét 1,10-16; Zs 97; Mk 10,28-31

26. sze.: NÉRI SZENT FÜLÖP

1Pét 1,18-25; Zs 147; Mk 10,32-45

27. csüt. (Canterbury-i Szent Ágoston)

1Pét 2,2-5.9-12; Zs 99; Mk 10,46-52

30. vas.: SZENTHÁROMSÁG Vas. (főünnep)
(Szent István Jobbja, Szent Johanna)

Péld 8,22-31; Zs 8; Róm 5,1-5; Jn 16,12-15

2010. június

1. kedd: SZENT JUSZTINUSZ

2Pét 3,12-15a.17-18; Zs 89; Mk 12,13-17

2. sze. (Szent Marcellinus és Péter)

2Tim 1,1-3.6-12; Zs 122; Mk 12,18-27

3. csüt.: LWANGA SZENT KÁROLY ÉS VÉR-
TANÚTÁRSAI

2Tim 2,8-15; Zs 24; Mk 12,28b-34

4. pén. (Szent Quirinus-Kerény, Caracciolo Szent Ferenc)

2Tim 3,10-17; Zs 118,157-168; Mk 12,35-37

5. szo.: SZENT BONIFÁC

2Tim 4,1-8; Zs 70; Mk 12,38-44

6. vas.: ÚRNAPJA (főünnep) (Szent Norbert, Szent Kolos)

Ter 14,18-20; Zs 109; 1Kor 11,23-26; Lk 9,11b-17

8. kedd (Prágai Szent Ágnes, Szent Medárd)

1Kir 17,7-16; Zs 4; Mt 5,13-16

9. sze. (Szent Efrém, Szent Primusz és Feliciánusz)

1Kir 18,20-39; Zs 15; Mt 5,17-19

11. pén.: JÉZUS SZENT SZÍVE (főünnep)
(SZENT BARNABÁS APOSTOL)

Ez 34,11-16; Zs 22; Róm 5,5-11; Lk 15,3-7

12. szo. (Szűz Mária Szíve)

1Kir 19,19-21; Zs 15; Mt 5,33-37

13. vas.: Évk. 11. Vas.

(PÁDUAI SZENT ANTAL)

2Sám 12,7-10.13; Zs 31; Gal 2,16.19-21; Lk 7,36 - 8,3

14. hétfő (Szent Elizeus)

1Kir 21,1-16; Zs 5; Mt 5,38-42

15. kedd: ÁRPÁDHÁZI BOLDOG JOLÁN

1Kir 21,17-29; Zs 50; Mt 5,43-48

19. szo. (Szent Romuáld apát, Szent Gyárfás és Protáz)

2Krn 24,17-25; Zs 88,4-34; Mt 6,24-34

21. hétfő: GONZÁGA SZENT ALAJOS

2Kir 17,5-8.13-15a.18; Zs 59; Mt 7,1-5

22. kedd (Nolai Szent Paulinus, Fisher Szent János és Morus Szent Tamás)

2Kir 19,9b-11.14-21.31-35a.36; Zs 47; Mt 7,6.12-14

24. csüt.: KERESZTEŐ SZENT JÁNOS
SZÜLETÉSE (főünnep)

Iz 49,1-6; Zs 138; ApCsel 13,22-26; Lk 1,57-66.80

25. pén. (Aquitániai Szent Prosper, Vercelli Szent Vilmos, Szent Dorottya)

2Kir 25,1-12; Zs 136; Mt 8,1-4

26. szo. (Alexandriai Szent Cirill, Szent János és Pál)

Siral 2,2.10-14.18-19; Zs 73; Mt 8,5-17

27. vas.: SZENT LÁSZLÓ KIRÁLY
templomunk védőszentje

1Kir 19,16b.19-21; Zs 15; Gal 5,1.13-18; Lk 9,51-62

28. hétfő: SZENT IRÉNEUSZ

Ám 2,6-10.13-16; Zs 49; Mt 8,18-22

29. kedd: SZENT PÉTER ÉS PÁL APOSTO-
LOK (főünnep)

ApCsel 12,1-11; Zs 33; 2Tim 4,6-8.17-18; Mt 16,13-19

30. sze. (A római egyház első szent vértanú)

Ám 5,14-15.21-24; Zs 49; Mt 8,28-34

BÁNLAGI ZOLTÁN IRODAVEZETŐ TANÚSÁGTÉTELE

Szent Lászlótól – Szent Lászlóig

Amikor még a Béke téri hajó helyén emberi alakot formáló szoborpár tornyosult, és a plébánia kertjében vadul csaholó kutyák ugattak, én még a kerítés mellett lévő szederfáról majszoltam a termést, és félelemmel teli kíváncsisággal néztem, hogy vajon mi rejtőzhet bent.

Azóta eltelt egy emberöltő, és megannyi kísértés ellenére hallgattam a Lélek szavára, mely Isten házába, a plébániára vezetett. A rögs út néhány állomása villan fel emlékeimből.

Mint generációm utolsó úttörőinek egyike, sikerült oly távolra sodródnom a hitéletől, amennyire azt a kor társadalmi normája megkívánta: nem hittem Isten sodródásában. Egy nyári napon azonban, mikor iskolába siettem, cikáztak fejemben a gondolatok. Azon morfondíroztam, hogy ha Isten létezne, küldene valami jelet, de mivel nincs Isten, nem fog történni semmi. Néhány percre rá elsötétült körülöttem a világ, s a következő pillanatban, amint feltápaszkodtam a földről, kirajzolódott előttem minden: elütött egy autó. A páfordulás villámcsapásként ért, s ez a halálközeli élmény rávilágított, hogy Isten létezik.

Istenkeresőként talákoztam különböző felekezetekkel, de csak a Katolikus Egyház tanítását tudtam maradéktalanul elfogadni. Ezt főleg Róbert atyának köszönhetem, mert hitelesen világította meg a gondviselő Istent számomra. Ő készítette fel az elsőlázásra és a béralkozásra is, s ő bízott meg, hogy nyaranta és egyéb alkalmakkor sekrestyés munkakört töltsék be. A plébános mellett a káplánnak, Gyula atyának a hivatástisztázásért tartozom hálaal. A templomi szolgálat alatt megfordult a fejemben, hogy mi a célja az életemnek: a papi vagy a szülői szolgálat. Az ő egyik prédikációja alatt értettem meg, hogy a nehezebb utat kell választani, ami számomra a házasság szentsége.

A sekrestyében eltöltött nyarak alatt, amikor a ministránsok kirajzottak a templomból a jól megérdemelt vakációra, sokszor feltettem magamnak a kérdést: miért vagyok én itt, s miért nem valaki más? A válasz minden Miatyánkban elhangzott: „legyen meg a te akaratod.” Arra sarkallt a felismerés, hogy behatóbban tanulmányozzam Istent. Felvételiztem a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi karára, ahol római és görög katolikus kispapokkal tanultunk és imádkoztunk együtt öt éven át sok-sok maradandó emléket gyűjtögetve. Fülemben cseng, ahogy a belső udvaron az emeletek gangjáról a diákok ajkán felcsendül a déli harangszót követve az Űrangyalának éneke, miközben szemünk a nagy vadgesztenyefa hintázó zöldjén pihent...

Ahogy egyre jobban megismertem Istent, a személyiségem is megváltozott. Magabiztosabb lettem és aktívan részt vettem az egyetemi közösségi programokon: gólyabált szerveztem, teaházat vezettem, néptáncot tanítottam. Ha tehettem, szívesen bújtam a nyár perzselő sugarai elől a Béke téri templom hűvösébe. Az lebegett a szemem előtt, hogy ez az én nyári gyakorlatom. A tanulmányi éveim vége felé beléptem a Regnum Christi apostoli mozgalomba, ahol egy évig apostoli munkákért felelős programszervezőként dolgoztam. Akkoriban egy zárandokút során eljutottam Rómába, az Egyház szívébe, ami mély benyomást tett rám.

Az egyetemen ismertem meg jövődöbelimet, akivel a plébánián fogadtunk örök hűséget Isten színe előtt, a plébános, a volt káplán, az akkori káplán és egy Legio Christi-s atya által celebrált mise keretében. S persze jelen volt a templomunk híveinek apraja-nagyja. Ennek lassan három esztendeje, s már hárman kulcsoljuk kezünket imára, mert tavaly megérkezett családunkba a kisfiunk.

Két éve, hogy a plébánián irodavezetőként dolgozom, s több mint egy évtizede, hogy ehhez a templomi közösséghez tartozom. Megismertem az itteni híveket, akik szeretettel fo-

gadtak, s most próbálom megszolgálni a bizalmat, amit kaptam. Sokat köszönhetek a templomunk közösségének, rajtuk keresztül az Istennek. Segített emberré válásom vívódásai közepe tte megtalálni az üdvösség felé vezető utat. S ezt egyik versemben így fogalmaztam meg.

Vagy nekem Te...

Nem vagyok több mint a természet gyümölcse
Egyszerű élőlény, tudattal megáldva.
Testem alkotóit az élet sütötte,
Lelkem az anyagot mindenhol átjárja.

Mégse lettem több mint az érett zöldborsó,
Mi híg táptalajban csírázásnak indul.
Egyformán halunk meg s mint fakoporsó
Fekszünk, lógunk a szélben, akár egy ingujj.

Ennél semmi több magamtól nem lehetek,
Bármily dicsőséges dolgot cselekedek.
De vagy nekem Te és hűséges kegyelmed
És Általad mindennél egyre több leszek.

/1998. július 20./

Akkor még nem tudtam, hogy hová tartok, csak azt, hogy Jézus is velem van. Most se tudok sokkal többet, csak azt, hogy a Kőbányai Szent Lászlótól, a keresztelési templomomtól az Isten kegyelme vezetett az Angyalföldi Szent László templomig, és közben néha alaposan próbára tettem az Őrangyalomat.

Amióta eltelt az emberöltő, sok minden megváltozott a Béke téren a plébánia körül. A házak, a játszóterek, a parkok... De a templomunk tornyának ujjá még mindig az ég felé mutat, s a kerítés mellett ott van a szederfa, ahonnan fiam majszolja majd a gyümölcsöt. S ő már félelem nélkül tekint a templomra, hiszen tudni fogja, ki rejtőzik bent.

Bánlaci Zoltán

A „HÁZASCSOPI” BEMUTATÁSA

Csoportunk 2008 szeptemberében indult útnak. Fiatal házasként nagy volt bennünk az igény arra, hogy más, hasonló élethelyzetben lévő párokkal alakítsunk ki közösséget. Megszólítottunk két párt, akikről tudtuk, hogy itt kötöttek házasságot a közelmúltban és nem tartoznak még egy közösséghez sem a plébánián. Nagy örömünkre, hozzánk hasonlóan ők is házasközösséget kerestek, így hatan kezdtünk akkor még havonta találkozni.

Kezdetben Zoli készült témával az összejöveteleinkre, amit mindig imádsággal kezdünk és fejezünk be. Egy év után úgy éreztük mindannyian, hogy gyakrabban szeretnénk találkozni és erősíteni egymást, ezért úgy döntöttünk, hogy kéthetente jövünk össze. Ekkor már egy újabb párral gazdagodva, nyolcan voltunk. Közben két baba is született, úgyhogy tulajdonképpen tízen. Úgy láttuk jónak, hogy ne csak egy ember készüljön a találkozásokra, ezért minden alkalmat más tervez meg és vezet (párban vagy egyénileg). A témák nagyon sokfélék: a hitünkkel, az Egyház vagy a pápa tanításával, az aktuális ünnepkörrel kapcsolatosak. A bevezető gondolatébresztő után megvitatjuk a hallottakat vagy a felmerülő kérdéseket, problémákat.

Tisztában vagyunk azzal, hogy a közösség megtartó és gazdagító erő lehet az élet forratagában. Nagy ajándék, hogy a családjunk és a baráti körünk mellett olyan csoportba tar-

tozhatunk, akikkel a hitünk kérdéseit és életünk gondjait és örömeit oszthatjuk meg. Nagyon fontos, hogy megvan köztünk az egyszerű, nyitott bizalom, amelynek légkörében mindenki szabadon megfogalmazhatja igényeit és problémáit, így az összejöveteleinket közösen alakítjuk. A házascsopinkhoz azóta egy újabb pár csatlakozott egy babával és egy pocaklakóval. Reméljük, hogy a mások felé való nyitottság és a közösségre vágyó fiatal házassokkal és gyerkőcökkel folyamatosan gyarapodó kis csoportunk lesz a jele annak, hogy jó úton járunk és az Úr áldása kísér minket.

Bánlaci Zsani

***

Házasságkötésünk után csatlakoztunk a házascsopihoz, előtte költöztünk a kerületbe. A közösséghez való tartozás segít minket, hogy igazi Béke tériek lehessünk és a hitünket velünk hasonló élethelyzetű fiatalokkal megoszthassuk. (Kata és Attila)

***

Közel két éve vagyok férjemmel együtt és most már fiúnkkal is a házascsopi tagja, és a mai napig minden találkozást örömteli várakozás előz meg. Jó, hogy ennek a közösségnek lehetek a tagja és ilyen vezetőim vannak, mert így közelebb kerültem a hithez, ugyanis a szüleim nem voltak vallásgyakorlók. Itt döntöttem el, hogy szeretnék bér málkózni és bér makeresztanyukámat is a közösségben találtam meg, akire felnézhetek és büszke lehetek. Az összejöveteleinken sok mindent hallok és tanulok, ami építő jellegű számomra és a családom számára. Azóta nekem és bér makeresztanyukámnak is megszületett a kisfia, így meg tudjuk osztani élményeinket és tapasztalatainkat. (Kriszti és Gábor)

Ha valaki szeretne megismerkedni közösségünk tagjaival, az írjon a banlakizoltan@gmail.com e-mail címre vagy jelentkezzen Zolinál az irodában.

BÉKE TÉRI CSALÁDKÖZÖSSÉG BEMUTATÁSA

2009. szeptemberében érlelődött meg az elhatározásunk, hogy a plébánia családjai közül megkérdezzük olyan házaspárokat, akiknek nagyjából ugyanolyan korú gyermekeik vannak, mint nekünk és nem tartoznak más közösséghez, hogy van-e idejük és kedvük havi egy alkalommal összejönni és együtt megbeszélni a felmerülő gyermeknevelési problémáinkat, megismerkedni egymással részben közösség formáló szándékkal. Hála Istennek, egyre több kis- és nagygyermekes családdal, fiatalokkal találkozunk hétről-hétre vasárnaponként a templomban, az agapén, egy-egy közös kiránduláson és felmerült az az igényünk, hogy jó lenne egy kicsit mélyíteni a kapcsolatokat. Több ismerős házaspárról már tudtuk, hogy járnak valamilyen plébániai közösségbe, így azokat kérdeztük, akikről azt sejtettük, hogy még nem. Így jött össze négy házaspár, Törék Tamás és Éva, Radics László és Éva, Pusztai Tamás és Anikó, valamint mi, a Rajkai házaspár.

Tavaly novemberben volt az első alkalom, hogy összejöttünk. Mivel a szándékunk az volt, hogy a gyerekekkel együtt szervezzük meg a közös összejöveteleinket, hely kellett hozzá, hogy a gyerekek egy külön helyiségben játszanak együtt, amíg a felnőttek beszélgetnek. Egyikünk lakása sem bizonyult erre alkalmasnak, ezért megkerestük Róbert atyát és kértünk lehetőséget a plébánián való összejövetelre. Szerencsére szombat délután más hittanos programmal nem ütközött az időpontunk, így a plébánián két terem rendelkezésre állt. Míg a gyerekek vidáman játszanak, társasoznak, diafilmet néznek az egyik teremben, a felnőttek a másik teremben nyugodtan tudnak beszélgetni. Általában az egyik család készül fel egy témából, amely aztán hosszú megbeszéléssel folytatódik. Idén májusban egy autós kirándulásra Ócsára mentünk, ahol megnéztük a kevésbé közismert, a XIII. században épült középkori református templomot, a mellette levő kis skanzent és kényelmes gyalogtúrát tet-

tünk az Ócsai Tájvédelmi Körzethez tartozó turjánosban, a Selyem-réthez, ahol igazi családi játékprogramok voltak. Ezzel a közös élménnyel búcsúztunk el egymástól azzal, hogy szeptemberben újra szeretnénk folytatni a családközösség programját.

Rajkai Jóska és Kati

ELMÉLKEDÉS

PÜNKÖSD

A kereszténység legnagyobb ünnepe Húsvét. De mire mentek volna az apostolok Húsvétal – Pünkösd nélkül? Nem alakult volna át a szívük, nem áradt volna ki szívükbe a Szentlélek. Örökre megmaradtak volna félelmükben és bezárkózottságukban. A világ nem ismerte volna meg Krisztust. Ma nem lennénk mi sem keresztények.

Pünkösd. Már a zsidó nép is megünnepelte minden évben ezt a napot. Időpontja a Húsvét utáni ötvenedik napra esett, amikor az aratás befejeztével hálát adtak Jahvének a búzatermésért, és bemutatták az első termést, a zsengeáldozatokat. Örömnep volt tehát ez – mint a mi keresztény Pünkösdünk is –, a három nagy záróünnep egyike.

Jézus korában az ünnep üdvtörténeti jelentőséget is kap. A Sínai-hegyen történt szövetségekötésre emlékeztek, amikor Isten Mózesen keresztül Törvénnyel ajándékozta meg népét. Ez az Egyiptomból való szabadulás (vagyis a Pászká, Húsvét) utáni ötvenedik napra esett.

Jézus tanítványai Pünkösd napján mély belső átalakulást élnek át, mely külső jelekben is megnyilvánul. A szélzúgás és tűz kísérőjelenségei a Sínai hegyen történeteket idézték. Szent Péter Joel próféta jóvendölését látja beteljesedni, aki előre látja Isten Lelkének egyetemes kiáradását. De a Sínai Szövetség ünnepével kapcsolatban az apostoloknak eszükbe juthattak Jeremiás próféciái is:

„Igen, jönnek napok, amikor új szövetséget kötök Izrael házával és Júda házával. De nem olyan szövetséget, mint amelyet atyáikkal kötöttem azon a napon, amikor kézen fogva kiveztem őket Egyiptom földjéről. Azt a szövetségemet ugyanis megszegték. (...) Ez lesz az a szövetség, amelyet majd Izrael házával kötök (...): Bensejükbe adom törvényemet, és a szívükbe írom. Én Istenük leszek, ők meg az én népem lesznek.” (Jer 31,31-33)

Isten tehát most már nem kőtáblákba írja a törvényeit, hanem élő szívek hús-tábláiba. Szent Pál maga is Pünkösd ünnepének régi és új jelentésére utal, amikor így ír a korintusi híveknek: „nyilvánvaló veletek kapcsolatban, hogy Krisztus levele vagytok, (...) nem tintával, hanem az élő Isten Lelkével írva, nem kőtáblákra, hanem a szív húsból való tábláira.” (2Kor 3,3)

Pünkösd tehát nem valami járulékos, „kiegészítő” ünnep. A keresztény hit „szívéhez” vezet el bennünket. Rámutat, hogy a Szentlélek által vagyunk Krisztus másai, általa vagyunk képesek betölteni küldetésünket. Tőle kapjuk a lelki adományokat. Ő teszi hitelessé életünk és szavaink tanúságát. Nélküle nem fakadnának fel lelkünkben a szeretet, az öröm, a békesség, türelem, kedvesség, jóság, szelídség és önmegtartóztatás csodás gyümölcsei (vö. Gal 5,22-23).

Tibor atya

TEREMTÉSVÉDELME

Férfiklubunk legutóbbi összejövetelének vendége Nagy Gergely volt, akitől az ökológiai válság okairól és következményeiről hallottunk érdekes előadást, valamint arról, hogy mi a felelősségünk keresztény hivatásunkból adódóan ezen a területen. Ő maga a

Káposztásmegyeri Szentháromság Plébánia teremtésvédelmi munkacsoportjának felelőse. Céljuk az, hogy ne csupán egyénileg, hanem a közösség lehetőségeit is kihasználva dolgozzanak a teremtett világ megóvásáért és a felelős keresztény életmód népszerűsítéséért.

Ami a szakmai oldalt illeti, vendég előadónk különös hangsúllyal szökölt az ún. globális olajcsúcs (olajtetőzés) jelenségéről. Ez végső soron azt jelenti, hogy a kőolaj kitermelés mennyisége csak bizonyos ideig növelhető. A készletek kimerülése és technológiai akadályok miatt előbb-utóbb bekövetkezik a tetőzés, ami után már csak egyre drágábban és egyre kevesebb olajat lehet kitermelni. Ez nem csupán az energiaellátás kérdését illeti! A műtrágya-használat miatt az élelmiszer ellátásunk is 90%-ban olajfüggő. A csúcs elérése egyesek szerint már megtörtént; a legoptimistább becslések szerint is csak legfeljebb húsz esztendő áll rendelkezésre annak eléréséig. Az erre való felkészülés viszont minimálisan szintén két évtizedet igényel. A helyzet tehát rendkívül súlyos.

A kérdéssel összefügg a környezetvédelem témája, melynek legégetőbb problémája a globális felmelegedés. A különféle szakmai körökben ma már konszenzus van abban, hogy emberi tevékenység, elsősorban a fosszilis energiahordozók égetése a felelős ezért a jelenséget. A probléma nem önmagában a néhány Celsius-fokos hőmérséklet emelkedés, hanem a szélsőséges és rendkívül pusztító erejű jelenségek tömegessé válása.

Némi vita is alakult ki abban a tekintetben, hogy tehet-e valami érdemlegeset az egyes keresztény ember. Ha szélsőségesen fogalmazunk, akkor mondhatjuk azt is, hogy készülünk fel az isteni ítéletként is értelmezhető vészhelyzetekre.

De nem ülhetünk ölbe tett kézzel. Példát kell mutatnunk másoknak is. Azonnali cselekvésre ad lehetőséget, ha racionalizáljuk életmódunkat: nem hagyunk készenléti módban elektromos készülékeket (tévét, számítógépet, mobiltöltőt -- ezzel 30% energia ill. villanyszámla megspórolható), leszigeteljük a nyílászárókat (házunkban máris jelentősen csökkent ennek nyomán a földgáz-fogyasztás). Ebben az esetben a komfort-színvonalunk nem csökken, vagyis ezek a dolgok mindenképp elvárhatók, sőt anyagilag is megtérülnek.

Önmagában azonban mindez messze nem elegendő. Az erkölcsileg felelős, elfogadható magatartás önkorlátozást, lemondásokat igényel! A jelenlegi életszínvonalunk sem tarttható fenn súlyos, katasztrofális következmények nélkül. És kik tudnák megtanítani erre a világot, ha nem a keresztények? Utópiának tűnik? A világ az ördög kezében van? – Az ókorban sokan nem tudták elképzelni, hogy létezhet a világ rabszolgák meg gladiátor-„játékok” nélkül. De a kereszténység hatására ezek a dolgok (legalább egy időre) megszűntek. Bár kész vagyok a természeti katasztrófákkal, az erőforrásokért való küzdelem miatti háborúkkal is szembenézni, arra az esetre, ha ezek már nem lennének megakadályozhatók, mégis szeretnék hinni abban, hogy van kivezető út.

Vannak, akik azt mondják, hogy itt csak az imádság és a böjt segíthet. Igazat adok nekik. De vajon képesek vagyunk-e a mai idők jeleit (vö. Mt 16,3) megérteni? Vajon nem éppen olyan böjtöt kér-e tőlünk most Isten, hogy mondjunk le azokról a dolgokról, amelyek teremtett világunkat rombolják?

A keresztény ember tudja, hogy a helyes életforma, a böjt – bár átmenetileg némi kényelmetlenséget okoz, – a kiegyensúlyozottság, a béke, az öröm forrása. Ha elkezdesz környezettudatosan élni, rájössz, hogy mennyi ostobasággal tetted korábban nehezzé, körülményessé, stresszel terheltté életedet. Annyi felesleges termékkel, elvárással „megetetnek” bennünket. Egy keresztény közösségben megoszthatjuk egymással, hogy milyen örömteli tapasztalatokra tettünk szert ezen a téren.

Nüsszai Szent Gergely (IV. sz.-i askéta püspök) szerint az anyagi világra a természeti folyamatok korforgása jellemző. A fejlődés helye nem az anyagi világ, hanem az emberi lélek, mely szellemiekben, lelkiekben vég nélkül nemesítheti magát az Istenhez való hasonulásig. Ma a korszellem fordítva látja a dolgot. A boldogságot az anyagi javak növekedésé-

től várjuk, lelki-szellemi téren pedig nemcsak helyben topogás, hanem silányulás tanúi vagyunk. Adjuk meg tehát csodálatos teremtett világunknak a neki kijáró körforgás lehetőségét, mi pedig nemesedjünk, növekedjünk a lelkiekben, az örömteli lemondások útján is!

Tibor atya

Az ég az Úr ege, de a földet az emberek fiainak adta.

(Zsolt 115,16)

Mit tehetünk? Íme néhány ötlet (folytatás következik, más területeken is):

Általános tippek az energiatakarékosságra

1. A hűtőt és a mélyhűtőt állítsuk minél hűvösebb helyre, lehetőleg a sütőtől és a tűzhelytől távol!
2. Használjunk minél kevesebb elektromos készüléket (elektromos fogkefe, a kenyérszeletelő stb.)!
3. Minél kevesebb vízzel és minél alacsonyabb hőfokon mossunk. 30 °C-on 30-40%-kal kevesebb energiát fogyasztunk, mint 40 °C-os vízben.

Energiatakarékosság a konyhában

1. Használjunk jó hővezetésű anyagokból készült edényeket (például acél, zománczott öntöttvas)! Az üveg- és kerámiaedények inkább a mikrohullámú sütőbe valóak.
2. Ha már felforrt az étel, tegyük kis lángra! Kis lángon is pontosan annyi idő alatt fog megfőni, mint nagy lángon.
3. Használjuk ki a sütő tartalék hőjét! Az étel elkészülte előtt 5-10 perccel lezárhatjuk a sütőt, a többit bízzuk a sütő tartalék hőjére.

Közlekedés

1. Szeressük meg a gyaloglást! Sok esetben megtehetjük, hogy sétával jussunk el célunkhoz. Így többet fogunk mozogni, nyugodtabbakká válhatunk, és ha nem egyedül sétálunk, személyes beszélgetésekre is több időt tudunk így fordítani.
2. A mindennapi árukért, mint a kenyér és a tej, a közeli kisboltba menjünk! Ezt az utat kerékpárral is megtehetjük. Ha kénytelenek vagyunk autóba ülni, tervezzünk kombinált utakat, pl. munka után intézzük el a bevásárlást is, és minden utazás előtt fontoljuk meg, hogy valóban szükséges-e autóval mennünk.
3. Tanuljunk meg mérsékelten, egyenletes tempóban haladni! A folytonos előzgetés nemcsak komoly baleseti kockázattal jár, de jelentősen megnöveli a fogyasztást is! (Papp Zsuzsanna összeállítása alapján)

Kedves olvasóink figyelmébe ajánljuk még a következő honlapot:

www.teremtesvedelem.hu

(Püspökkari körlevél, tanulmánygyűjtemény, egyházi megnyilatkozások és még sok minden más)

KÖZÖS ÉLMÉNYEINK

SZABADTÉRI KERESZTÚT

2010. március 27.

Idén úgy alakult, hogy a tradicionális szabadtéri keresztút idejére kellemes tavaszi meleg fogadott minket Budakeszin.

Mióta „Béke téri” vagyok minden évben végigjárom ezt a keresztutat, mégsem volt kétszer ugyanolyan. Mindig új emberekkel találkoztam, vagy épp régi ismerősök új oldalát ismertem meg. Most sem volt ez másként. Más volt ez is mint a többi. A gyerekek elcsöndesednek, amíg felérünk a domb tetejére. Régóta ismert testvéreim fogalmazták meg saját gondolataikat az egyes állomásoknál, még a madarak sem csiripelnek, míg halkán beszélünk, s haladunk a következő állomásig. Megszűnik a külvilág, és csak arra a fájdalmas útra gondolunk, ami a megváltásunkat hozta.

Csendesen beszélgetünk az út további részében. Örömmel leljük abban, hogy együtt lehetünk, hogy egy közösséghez tartozunk. Ez az ideji kirándulás útvonalát tekintve is más volt, mint eddig. Makkosmária és János hegy helyett, most ellenkező irányba indulunk. Azonban az érzések ugyanolyanok bennünk, mint minden évben ilyenkor.

Jó együtt lenni, és jó érzés ide tartozni. Minden kedves „Béke téri” testvéremnek mondom: gyerekek el jövőre ti is!

Ati

PILISSZENTLÁSZLÓ

2010. április 17.

Viszonylag új tagokként a Béke téri templom közösségének szervezésében 2010. április 17-én egy kalandos családi túrán vehettünk részt a Visegrádi-hegységben.

Pilisszentlászlon a túracapat első közös élményeként a Szent László szobornál elénekeltük „Isten hazánkért” c. egyházi népéneket. Ennek szellemében bizakodva indultunk útnak a piros jelzésen. A túra útvonala az Apát-kúti patak mentén haladt. A korábbi esőzések miatt utunk vízitúrává változott. Kilencszer kellett átkelünk a folyóvá duzzadt patakon, míg Visegrádra értünk. A fiúk hősiessen helytállva segítettek mindenkinek az átkelésnél. Láb nem maradt szárazon, de szerencsére a csapat fele „hidépítővé” vált és olyan is volt, aki „megtanult vizen járni”! Az akadályok leküzdése után megálltunk pihenni egy forrásnál, ahol beszélgetve jobban megismerhettük egymást.

Tibor Atya is hősiessen helytállt és közösen legyőztük az akadályokat, így mindenki épségben érhetett haza. Nagyon jó érzés volt segíteni és elfogadni a segítséget egymástól. Köszönet a szervezésért Vicának!

Horváth Ildi+Attila+Bence

MAJÁLIS

2010. május 1.

Idén a május elsejét a plébánia kertjében töltöttük. Kis létszámúban, de annál jobb hangulatban telt el a nap. Mint egy nagycsalád szorgoskodtunk. Jutott mindenkinek feladat: tűzrakás és an-

nak felügyelete, asztalokat és székeket hoztunk az udvarba. Szorgos kezek készítettek az ebédet és előkerültek a finom, otthoni sütemények.

Kicsik és nagyok egyaránt találtak maguknak való programot. A kicsik pillanatok alatt elkészítették az aszfalt rajzukat, a pingpongasztal körül egész nap nagy volt a „forgás”. Előkerültek a társasjátékok és nagy bajnokság indult a MALOM játékban. Ebédre finom pulykaragut ettünk friss salátákkal. Egy kis szieszta után a lányok, fiúk és férfiak focizni mentek a parkba.

Az idő észrevétlenül, gyorsan eltelt és mindenki jó érzésekkel tért haza.

Kalóczkai Józsi

A FELNÖTTEK LELKINAPJA A PLÉBÁNIÁN

2010. május 8.

Tizennégy fő részvételével tartottunk lelkigyakorlatokat Józsiáné Éltető Katalin harmadrendi szociális testvér, nyolcgyermekes anyuka vezetésével. Lelkigyakorlatunkat Róbert atya vezette be kis előadásával.

A lelkigyakorlat szent idő. Annyit ér, amennyire ki tudjuk emelni a hétköznapokból. A rohanásban nem tudunk összeszedettek lenni. Szakítani kell időt a csendes visszavonulásra, ahhoz, hogy összeszedettek legyünk. Ajándék idő a Szentlélekkel. Naponta kérnünk kell a Szentlélek ajándékait.

A lelkಿನapon időnként kérdésekre kellett válaszolnunk egyenként. Első kérdésünk: „Mi a különbözteti meg a keresztény embert a nem kereszténytől?” Mindenki elmondta a véleményét, szem előtt tartva a jézusi mondást: „aki engem követ vegye fel keresztjét.” (vö. Mt 16,24)

Azután a kegyelmekről beszélgettünk legalább két órán keresztül. Az Úr Jézus ingyen adja a kegyelmet, nem birtokolható, nem kiérdemelhető. Isten részéről visszavonhatatlan ajándék.

Majd a közös ebéd következett, amit az aranyos Vica készített el nekünk. Róbert atyát is meghívtuk az ebédre. Ebéd után az udvaron sétálgattuk egy kicsit, de előtte megkaptuk feladatunkat. Gondolkodjunk el a tékozló fiú történetén, hogy igazságosnak tartjuk-e az apa ítéletét vagy nem. A beszélgetés a teremben folytatódott, mindenki egyéni válaszokkal. Ezután a szenvedésről és szeretetről volt előadás este 6-ig, majd közös szentmise hallgatással zárult lelki napunk.

A kérdésekre mindenki a Bibliából választ kaphat: bibliaolvasás + imádság = szeretet. A legkiválóbb adomány a szeretet. „Ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc vagyok, pengő cimbalom” (vö. 1Kor 13,1)

Boós Klára

IFJÚSÁGI LELKIGYAKORLAT

2010. május 8.

Az ifjúsággal Csobánkán vettünk részt másfél napos lelkigyakorlaton, a felnőttek lelkínappal egy időben. A péntek este a ráhangolódást szolgálta. Az esti imádságot tábornúz körül végeztük. Kicsit dideregni kellett, és a tűz sem gyulladt meg könnyedén – de hát hasonló kitarás szükséges ahhoz, hogy a Szentlélek lángra lobbanthassa szívünket.

A délelőtti folyamán két elmélkedési óra következett. Az első témáját Szent János levele adta meg: „Isten a Szeretet” (vö. 1Jn 4,8). Isten már öröktől fogva, még mielőtt megszülettünk volna, ismert és szeretett bennünket, feladatot, célt adott életünknek. Minden más feladatot, felelősséget megelőző ez a végtelen ajándék, hogy Ő szeret bennünket, bízik bennünk. Szeretete, akár a szerelemesek szeretete, felemelő és átalakító erő.

A második előadás „Az éjszakák” címet hordozta. Életünkben nemcsak Isten szeretetét éljük át, hanem rengeteg sötétséget, gondot, kísértést, bünt is. A szentek, misztikusok az „érzékek éjszakájáról” és a „lélek sötét éjszakájáról” beszéltek; mai korunkban pedig hallhatunk a „társadalmi éjszakáról” is. Különböző megpróbáltatások ezek, amelyeket Isten azért enged meg övének, hogy növekedjenek, érettebbé váljanak hitükben, Isten és embertárs iránti szeretetükben.

Az elmélyülést egyébként a gyönyörű környezet is segítette – a Terézvárosi Szent Csallád Plébánia tulajdonában levő parasztházban kaptunk szállást. Délután rövid túrára került sor, a szomszédos hegytetőt, illetve kőfejtőt kerestük fel. Itt csoportbeszélgetés formájában osztottuk meg egymással a lelkigyakorlat gyümölcseit. Programunkat szentmise zárta, illetve koronázta meg, és lelkiekben megerősödve térhettünk haza otthonunkba.

T.

HIRDETÉS

FOTÓ- ÉS RAJZ PÁLYAZAT

A legnagyobb keresztény ünnep, Húsvét tiszteletére tavaly hirdett pályázatunk értékelése idén húsvétkor megtörtént. A templom falait díszítő képeket a kedves hívek értékelték 5 héten keresztül, a leadott szavazataikkal. Ennek eredményeképpen fotó és rajz kategóriában 3-3 helyezettet díjaztunk, valamint mindkét kategóriában további 3 alkotó munkáját ismertük el szakmai különdíjjal. A díjazottak a következők:

Rajz kategóriában:

- I. helyezett: **Tóth Zsuzska**
- II. helyezett: **Török Eszter**
- III. helyezett: **Schunk Máttyás**

Fotó kategóriában:

- I. helyezett: **Takács Áron**
- II. helyezett: **Rajkai József**
- III. helyezett: **Száraz Katalin**

Szakmai különdíjjal jutalmazottak rajz kategóriában:

Antal Csaba, Szabó Mária és Szabó Csenge

fotó kategóriában:

Hajnal János, Mohay Zsófia és Bencz Imre.

Ezúton is gratulálunk nekik, és biztatjuk őket, valamint összes testvérünket, hogy jelentkezzenek a következő „Az én Béke terem” című pályázatunkra is, amelynek képeit jövő vasárnaptól láthatják a templom falain. **Még lehet jelentkezni** az újság e-mail címén.

A sekrestyében jelezhetik mindazok az igényüket, akik szeretnék valamelyik pályázati művet az otthonuk díszeként is felhasználni. Lehetőség van korlátlan számban vásárolni a képekből A/4-es méretű színes példányt, melynek ára 500 Ft. Az így befolyt összeget a következő pályázat díjazására, és közösségi programokra fordítjuk.

Ati

AJÁNLO

Az arsi plébános, Vianney Szent János halálának 150. évfordulója alkalmából egy évvel ezelőtt hirdette meg Szentatyánk a papság évét. Ebből az alkalomból jelent meg előbb olaszul, majd mintegy húsz egyéb nyelven, Hubertus Blaumeiser és Tonino Gandolfo szerkesztésében „Amint az atya szeretett engem...” címmel egy könyvecske, mely az év minden napjára tartalmaz gondolatokat a papság évére. Az idézetek a Szentírásból, az egyházatyáktól, szentektől és teológusoktól, az egyházi tanítóhivataltól és tanúságtevőktől származnak.

A könyv érdekessége, hogy a papot a II. Vatikáni Zsinat fényében mutatja be, rámutatva a hívek általános (királyi) papsága és klérus sajátos papi szolgálata közötti kapcsolatra. Éppen ezért hasznossal forgathatják világi hívek és papok egyaránt.

A magyar nyelvű kiadás első kötete áprilisban jelent meg, a második kötet megjelenése júniusra várható. A fordítói munkát Berényi László és Györök Tibor végezték.

APRÓHIRDETÉS

- Plébániánkhoz tartozó fiatal pár, környékbeli, alacsony rezsijű, 1,5-2 szobás lakást keres!
- Tel.: 06-20-823-2804 vagy a sekrestyében!

SZENTEK ÉLETE

Hónapunk szentjének érdekessége, hogy igazi „pünkösdi” lélek lakott benne. A Szentlélekkel különleges kapcsolatban állt és életének legmeghatározóbb lelki tapasztalatai közé tartozott egy rendkívüli jelenség, Fülöp személyes pünkösdi élménye. Bár az eseményről nem tudunk sokat, de nyilvánvaló, hogy ez az találkozás alakította személyiségét olyan vonzóan tűzessé.

NÉRI SZENT FÜLÖP

Május 26.

*Firenze, 1515. július 21. +Róma, 1595. május 26.

Fülöp édesapja kis jegyző és alkímista volt Firenzében. Amikor Fülöp öt éves volt, meghalt az édesanyja, de nevelőnője is nagyon szerette. A kis „Pippo buono” mindenki kedvence volt. Közvetlenség, dús fantázia, nagy lelkesedni tudás jellemezte. Rendkívüli érzéke volt a vidám, népies tréfákhoz. Alakján valami sugárzó tisztaság ömlött el.

Első képzését szülővárosának Szent Márk-konventjében, a dominikánusoktól kapta. Az ő írásaiból tanulta meg pl., hogy a Szentlélek működésében hinni kell, hiszen a Szentlélek az Egyházban él ma is, mint a kezdeti időkben.

Apja 1533-ban a Montecassino közelében lévő San Germanóba küldte. Itt élt nagybátyja, egy gazdag kereskedő. Úgy látszik, többet időzött Szent Benedek iskolájában, mint nagybátyja üzletében. Egy későbbi montecassinói apát tanúsítja, hogy Fülöp „három egymást követő éven át megvetette az alapokat a magas tökéletességhez, különösen az ottani kiváló szerzetes, Evoli Ózséb tanítása révén...” Itt kedvelte meg Cassianust és a régi egyiptomi remete-szerzetesek lelki tapasztalatait. Életmódjukat a gaetai kikötő fölött lévő híres hegy Albaneta-kápolnájában próbálgatta. Lehetséges, hogy már akkor megélte első pünkösdi csodáját.

1536-ban Rómában találjuk. Krisztust követve teljes szegénységben élt. Teológiai előadásokat hallgatott az ágostonosoknál és a Sapienza egyetemen, ahol 1537 óta két jezsuita is tanított. Nemsokára megismerkedett magával Ignáccal is, és megtanulta tőle a „belső imádságot”. Látogatta a betegeket a Szent Jakab-ispotályban, és megismerkedett alapítójával is, aki a híres laikus testvérülethez, az „Isteni Szeretet Oratóriumához” tartozott. „Sola caritas - csak a szeretet számít!”, lett később saját oratóriumának a jeligeje is.

Tanév közben, egész hirtelen elhatározta, hogy abbahagyja tanulmányait. A Szentírás és Szent Tamás Summáján kívül eladta könyveit, és árukat a szegényeknek adta. „Sohasem tanultam sokat, mert el voltam foglalva az imádsággal és egyéb lelki gyakorlatokkal” - szokta később mondogatni. És mégis azt mondja róla másvalaki, hogy fölfedezte: Fülöp tudása éppen olyan nagy, mint a jámborsága. Napjai ettől fogva az utcai apostolkodással teltek. Gyakran fölkeresett egy-egy templomot, ott imádkozott, és néhány órát aludt az előcsarnokban. Belső élete Isten és az ő titka maradt.

Ilyen órákban költeményeket is írt. Sajnos, csak egyetlen szonett maradt ránk, amely így végződik:

„Mily börtön rabja a lélek a földön?
Miert nem tud kitörni idelentről,
hogy lába végre csillagokon járjon,
Istennek éljen, s magának meghaljon?”

Rendkívüli látomásokban és kegyelmekben is részesült. Harminchat éves fejjel 1551 májusában gyóntatótyja, Persiano Rosa rábeszélésére fölvette a papi rendet. Beköltözött a „San Girolamo della Carità” testvérület házába. Itt bontakozott ki sokféle megpróbáltatás után tulajdonképpeni alkotása: az oratórium. Mint egy sztarec vagy a régi sivatagi remete-

szerezetesség „lelki atyja” körül, lelki gyermekeinek egyre növekvő tábora alakult ki körülötte. Legtöbbjüket a gyóntatószékben ismerte meg. Délutánonként összejöttek kicsiny cellájában, s kezdődött a lelki beszélgetés.

A reneszánsz és a kezdődő újkor emberének kevélysége arra készítette, hogy „Istennek, a Hasonlíthatatlannak szeretetéből bohócruhát öltön, és minden emberit a feje tetejére állítson”. Micsoda titokzatos ember az, aki valódi gyönyörűségét leli abban, hogy bolondnak tartásák!

1564-ben művének újabb állomása kezdődött. Mivel a pápa közbelépésére át kellett vennie a firenzeiek római templomának és egyházközségének vezetését, három fiatal barátját és segítőjét: Tarugit, Bordinit és Baroniust pappá szenteltette. Ezzel először kezdett világi papok kis csoportja közös életet. Fülöp érdeklődése továbbra is az „Isten-alapította” nagy, plébániák fölött álló oratórium-körnek szólt, amely még mindig a San Girolamóban gyülekezett. Egy résztvevő szerint ez az oratórium „Róma egész vallási életének a középpontját” jelentette.

A Fülöp és XIII. Gergely (1572--1582) között kialakult baráti kapcsolat újból biztosította neki és művének a Szentszék támogatását. Így hamarosan teljesen függetleníteni tudta magát a firenzei kolóniától, és a pápától kapott Vallicella-templomban újjászervezte oratóriumát. Közben teljesen megvilágosodott előtte hivatása és földadata: a klérus azoknak a világi keresztényeknek a példáján épüljön, akik a világban helyzetüknek megfelelően élik a tökéletesség életét.

Így lett Néri Fülöp, a firenzei „Róma második apostolává”. Többszöri betegeskedés után 1593-ban elérte, hogy megválhasson előljárói hivatalától. 1595. május 12-én Baroniust, a gyóntatótyja föladata neki a szent kenetet. Azután Frederigo Borromeo kardinális megáldoztatta. Az „Uram, nem vagyok méltó”-nál könnyek között vádolta még egyszer magát: „Soha semmi jót sem tettem, semmit, egyáltalán semmit; egyáltalán nem vagyok méltó!” Azután: „Ha meggyógyulok, megváltoztatom életemet.” Rövid ideig újra tudott misézni. A szentmise bemutatása közben évek óta órákat elragadtatásban töltött. Hasonlóképpen utolsó napjáiig gyóntatott. 1595. május 25-én reggel még bemutatta a szentmisét „örömtől ujjongva és énekelve”. Rajta kívül senki sem gondolt közeli halálára. Este, mint mindig, hozzá jöttek a testvérek mindnyájan, megkapták áldását, s másnap reggel három órakor Fülöp meghalt. Szentté avatási eljárása már halála után két hónappal megkezdődött. 1622-ben Loyolai Ignáccal, Xavéri Ferencsel és Avilai Terézszel együtt avatták szentté.

Forrás: www.katolikus.hu

MESE — NEM CSAK GYEREKEKNEK...

SÁRKÁNYMESE

Egy hétféjú sárkánykölök csúnyán összevesztek.
Rájuk szólt az anyja, de ő nem maradtak veszteg.
Bár már egy sem emlékeztek, hogy min kapott össze,
Végül leharapta egymást, önmagát is közte.
Ja, hogy hol itt a tanulság? Szájbarágom, tessék:
Minden fejtúltengés vége teljes fejetlenség.

Romhányi József

HUMOR

SÍRFELIRATOK

Zebra:
Tévedés áldozata vagyok.
Az elefánt átkelt rajtam gyalog...

Gödény:
Ha volna sírkövem, megtudnád belőle,
azért nincs, mert azt is elittam előre.

Seregély:
Elhunytam, mert ez idén
sörét nőtt a venyigén.
Szüretkor a puskák
rám szórták a mustját.

Egy sáska a hadból:
Vajon én nyugszom itt,
vagy egy másik sáska?
..Várom kell az esti névsorolvasásra.

Hangya:
Kinek járandója csak egy apró morzsa,
ne kapjon fel veknit, mert ez lesz a sorsa.

Vakondok:
Feltemettek. Azt se tudom, kicsodák.
Most felülről szagolom az ibolyát.

Nerc:
Hogy lenyúztak, ó, én árva,
Elvittek az operába!
Lógott ott még hód, nyest, menyét,
Ó, hogy utálom a zenét!

Cerkóf:
Azt hittem, a kókuszmég éretlen.
Tévedtem.

Romhányi József

VERS

SZENTLÉLEK, ÖRÖK SZERETET

Ki vagy te, édes fény, aki betöltesz
és megvilágosítod szívem sötétjét?
Vezetsz, mint anyám keze, mégis szabadon hagysz.
Te vagy a tér, mely lényemet
körülveszi és magába zárja.
Tőled elhagyatva a semmi mélyébe zuhanna,
ahonnan létbe emeled.
Te, aki önmagamnál is közelebb vagy hozzám,
és bensőmnél is bensőbb,
és mégis megfoghatatlan és fölfoghatatlan,
aki szétfeszítesz minden nevet:
Szentlélek, örök Szeretet.

Edith Stein

TÁBOR 2010
Kaposvár - Szigetvár között
július 19-26-ig

Program:
Vár, fürdő, vidámpark,
Szigetváron városnézés,
Duna-Dráva Nemzeti Park

Szállás: Ladon a plébánián
Költség: 15 000 Ft/fő,
korhatár nélkül
Információ:
Szolnoki Vicánál
3-408-408, (30) 434-60-78

MISKOLCTAPOLCA NYÁRI TÁBOR

Táborozz velünk 2010-ben is!!!

2010. augusztus 02 - 09-ig

II. BÉKE TÉRI VIZITÚRA

A nagy sikerre való tekintettel idén is lesz vizitúra plébániánkon a két évvel ezelőtti körülményekhez hasonló módon. Ez annyit jelent, hogy teljesen hasonló körülmények lesznek, az ösztávtáv nem több, mint múltkor, viszont ahogy ígértem a Sajó kalandosabb (keskenyebb) és a környezet is változatosabb. A lényeges tudnivalók alább olvashatók, minden egyéb kérdéssel Szolnoki Jánost lehet megkeresni a (30) 318 37 61-es telefonszámon, illetve a janos.szolnoki@gmail.com e-mail címen.

Hely: Sajó (Sajópüspöki - Tiszaújváros, 120 fkm)
Időpont: 2010.08.09 - 2010.08.15. (H-V, 7 nap)
Ár: kb. 12.000 Ft/fő (jelentkezők számától is függ)

JELENTKEZÉS: MIELŐBB!

FELHÍVÁS!

Várjuk azon cégek, vállalkozások jelentkezését, akik a BékeHírben való hirdetés ellenében hozzá tudnának járulni az újság előállítási költségéhez.

Köszönettel: a szerkesztőség.

2010. június 5. szombat

Autóbuszos zarándoklat a pannonhalmi és a zirci apátságok megtekintésére.

(Részvételi díj: 2600,- Ft.

Jelentkezés a sekrestyében.)

2010. június 6. vasárnap

Ürnapja. Körmenet a 9 órai szentmise után - kérjük a gyerekeket, erre a misére jöjjenek. Kérjük a kedves Híveket, aki tud, hozzon virágot, virágszirmot péntek délutánig a templomba a virágszőnyeg készítéséhez. A 10³⁰-as mise a körmenet után, kb. 11-kor kezdődik.

2010. június 7. hétfő

Hittanos évszáró szalonnasütéssel.

Kezdés este 18³⁰-kor a plébániakertben.

2010. június 27. vasárnap

Szent László ünnepe, **templomunk búcsúja.** 10³⁰-kor ünnepi nagymise énekkarunk szolgálatával.

2010. július 19-26.

Nyári tábor a Kaposvár és Szigetvár közötti LAD községben.

További információ:

Szolnoki Vica táborszervezőnél.

2010. augusztus 2-9.

Családi tábor Miskolctapolcán.

Szervező: Cshán Erzsébet.

2010. augusztus 9-15.

Vízitúra a Sajó folyón.

Szervező: ifj. Szolnoki János.

/További információ a táborokról a szervezőktől, valamint a templom előterében lévő plakátokról./

VÁRUNK TÉGED IS!!!

Várjuk észrevételeiket és javasolataikat!

Kiadja: Angyalföldi Szent László Plébánia 1139 Bp. Béke tér 1/a. Tel.:3-400-666

Nyomdai munkák: Monobit nyomdaipari Kft. 1033 Bp. Reményi Ede u. 3. Tel.:439-0485

Kapcsolat: 20/775-2797 (Tibor atya), 20/331-9588 (Hajósi Áron), 20/991-9927 (Czinege Attila)

Web, e-mail: www.beketer.ghost.hu, bekehr@gmail.com

Információs lista: szentlaszlo@lists.ghost.hu (Listatulajdonos: cino@gportal.hu)

A lista honlapja: <http://lists.ghost.hu/mailman/listinfo/szentlaszlo>